

Giesmė apie Aidą Marčėną

„Santaros–Šviesos“ suvažiavimas. Anykščiai.
Iš natūros.

cigaretėje verkia tabakas
cigaretė man lūpose styro
aš tįsau lyg palaukėje takas
ir regiu kūną didelio vyro

jis didesnis nei pilkas Puntukas
visoje savo lovoje vienas
tartum vinį prarijęs plaktukas
miega knarkdamas Aidas Marčėnas

niekada nemačiau tokio vaizdo
jo man niekas nė karto nerodė
jisai miega tarytumei žaistų
nes jį traukia kaldra bei paklodė

gal kas nors kur nors vyksta šią dieną
gal S. Žukas kur paskaitą skaito
tačiau tai nepasiekia Marčėno
nesudrumsčia barzdoto jo veido

ir jis miega lyg trenktas petelnės
šitaip moka vaikai bei poetai
o prie lovos jo švarkas bei kelnės
o po lova jo kojinės batai

baltas baltas kaip vyšnios viršūnė
juodas juodas lyg slyvos šaknis
jisai miega kaip riešutas šūde
ir iš lovos jo nieks neišknis

Giesmė tokio Dariaus gimtadieniui

tokią vieną naktį gūdžią aš sulaukiau ne miegučio
telefoninio skambučio plono kaip lietaus vanduo
o ragely balsas tvirtas klausė ar esu negirtas
nes šeštadienį man skirtas žygis Vilnių išvaduoti

ši žinia mane ramino Vilnius – miestas Gedimino
ir kol jo nepaskandino nei degtinė nei lietus
kol jo negriebė koks velnias reikia keltis mautis kelnes
kad išsik net nesibeldęs gaučiau miesto šio raktus

o dangus vis lietų liejo pagirios galvoj gulėjo
bet manęs nenugalėjo ta nukvakusi gamta
visada jėgų užtenka kai tik Darius chebrą renka
šiam pasauli viskas menka bet ne ši diena šventa

saulė šviečia lietūs laša žąsinas į Vilnių veža
senas hipis žolę peša situacija blaiva
Vilniuje didžiūnai geria užstalėj uždarę Darių
kad nuo marių ligi marių vėl klestėtų Lietuva

Dariui marios ligi kelių jisai daug išgerti gali
jeigu priešai pultų šalį jis juos pergertų visus
o po to tarytum paštą jį žmona namo parneštų
kad sandėliuke tarp gražtų jis miegotų sau šviesus

tačiau priešų nesimato labas Dariau! šimtas metų!
jeigu pavargai nuo meno pailsėki ties taure
vėlai gulęs anksti kėlęs meistriškai barzda apžėlęs
tu pabūk rūpintojėlis tėviškės kukliam bare

Giesmė apie Plikį ir Šmikį

Parašyta ant servetėlės Kauno Mažojo teatro bare.

Plikis ir Šmikis yra šio teatro klounai.

ir Plikis gražus ir Šmikis aršus
sėdėjo bare prie staliuko
sėdėjo bare ir kėlė kaire
po liauną kūnelį stikliuko

staiga nuo kėdės (nežinau pavardės)
pakilo kažkokis vaikinys
apliejo pečius bet sakė nudžius –
gyvenimas eina kaip kinas

čia Plikis žvalus išvartė stalus
matyt vaikinui netikėjo
o Šmikis kaip mat jam tarė *nu, matj*
taip baigėsi laimė kenkėjo

žinokit vaikai kad reikia ilgai
sėdėti baruos pakol sėdis
tada niekadės jūs nebalados
visokie be aukštojo dėdės

Giesmė apie Džoją Barysaitę

Kai PDR-as* beldžia mums į langus,
visi priplojam nosis prie stiklų,
ir mūsų sielos nuotraukose lankos,
kol kūnai tykiai ilsis po stalų.

Iš ryto žiū – kas gyvas, kas negyvas –
išeiname pro kambario duris,
kur storas, ilgas Džojos objektyvas
visus mus alei vieno padarys.

Fotkinkimos, fotkinkimos, pakol blaivi esma,
fotkėse visi mes gražūs, šiaip – *cholera jasna!*

Širdelė geria mūsų kraują tirštą,
čia mūsų daug daugiau nei pinigų,
čia net Marčėnas ėriuku pavirsta,
o foto grafas foto muziku.

Bet Džoja ne, jos *plionkė* nenutrūkus,
jos objektyvas visada standus,
ji ima mus ir štai, ilgai netrukus,
pasieniais stato grupėm, lyg standus.

Fotkinkimos, fotkinkimos etc.

*PDR – *Poetinis Druskininkų ruduo*

Jeigu jauties nei Hègelio, nei Kanto
cituoti stalo draugui negaljs,
tai ženklas, jog jinai tave nukando,
tu jau ne tu – tik nuotraukos dalis.

Gal jau guli mažoj vonelėj liesas
ir du po šimtą ryškalo kali,
ir vis ryškėji tartum kino šviesos,
ir ryškų šūdą sau toliau mali.

Net, rodosi, išnyktum kaip rūšis,
jei Džoja tau rečiau sakytų čyyyyz.

Fotkinkimos, fotkinkimos etc.

Happy New Year

pliktėlėjęs ponas
dairosi iš lėto
tebėra batonas
bet nėra kotleto

iš balkono krinta
triusikai ir maikės
rauda katarinka –
seni metai baigės

eikime ratelio
plokime katučių
lenkai prie hotelio
sėdi dar nuo kūčių

visą naktį snigo
žemė tirta sverdi
štai draugai nusmigo
tai su kuo man gerti

tai su kuo išplaukti
nemunais iš Kauno
vai kaip noris kaukti
gaila manęs jauno